

dőknek, bátorságot és lelkesedést önt a küzdőkbe s ez: a bebörtönözötteknek névsora. És ha arról van szó, hogy ennek az ereklénynek a varázserejét még én is növeljem, mint agrárszocialista, miért ne tenném azt szíves örömmel közös ügyünk érdekében.

Büszkén megyek a börtönbe, mert én leszek az első földművelő, akit azért ítéltek el, mert tollal odanyúlt ahol fájt. És ez bizonyítja a legjobban, hogy a földmunkásság már nem olyan tudatlan, mint amilyennek tartják.

Beszédem bevégeztem. Azt hiszem, eléggé bebizonyítottam, hogy szivemben félelem nem áll: most Önök esküdt uraim vissza fognak vonulni, hogy ítéletet hozzanak. Nem kérek részemre semmit: nem mondom, hogy legyenek kiméletesek; nem mondom, hogy legyenek méltányosak: ítéljenek úgy, mint azt az Önök igazságérzete diktálja.“

Három hónapi fogházat kapott.

Kovács Imre

Földanyánk

*Ha majd az égi mezőkre megyek,
A nagy pusztára, hol a tejút vár rám;
A tejút, az örök szittya sereg,
Kései, tépett igricére várván,
Ha majd az égi mezőkre megyek.*

*Megdobban-e a vén rög, a magyar,
A tiszai táj fog-e sírni értem?
Mert megdőfött sok átkozott agyar,
Mert rónától olyan távol éltem,
Megdobban-e a szent rög, a magyar?*

*Hisz pogány gyula módjára szerettem
És sírva csókoltam fehér porát
S bár napnyugati álmokba temettem,
Tőle a testem és majd ő fog át,
Hisz pogány gyula módjára szerettem.*

*És testvérem a búsuló paraszt,
A méla és szilaj, a vére vérem,
A lusta magyar televény paraszt,
Hisz lelkem suttog a nagy jegenyékben,
Hisz testvérem a búsuló paraszt.*

Juhász Gyula

Dózsa feje

*Fehér gyolcsban, setét éjben,
— Ezeröttszáz tizenégyben —
A kakas épp harmadszor szólt,
Dózsa feje Szegeden volt.*